

Сетѣ священникътъ прочита *предисловіето* (praefatio) съпровождано съ пѣснѣтъ : *святѣ, святѣ*. . . . », слѣдъ което, като колѣнопреклони предъ престолътъ, на когото сѣ положени хлѣбътъ и виното, казва пригитовителнѣтъ за причащеніето молитвѣ. А като ся исправи, чете другѣ една молитвѣ, въ коѣто е изложено, по Евангеліето, установленіето на св. Евхаристіѣ, и която ся казва *молитва освятителна*. Тя съдържа воистиннѣ установителнѣтъ слова, но въ пейѣ нема *призываетіе* за да бы Богъ пресъществилъ хлѣба и виното *). Изведнѣждъ

*) Това призываетіе св. Духа ся